

45 години, които се „привървяли край училищната нова порта въ попъ Янкова сокакъ“ (изпжждането на тая учителка — калугерка било кждѣ 1850 г.).

Едновременно съ казанитѣ учителки, въ Сливенъ е имало друга една, на име *Елисава Желева*, родомъ отъ Сливенъ, сестра на покойния старъ свещеникъ *Стефанъ*. Тя учела дѣцата въ „Чинтуловия сокакъ“ (кждѣ Фърчиловата воденица). Когато въ 1852 г. се урежда Баби-Иванкиното училище, *Желева* се прѣмѣстила тамъ и се събира съ двѣтѣ калугерки и съ Зарафина Яндова. Въ сжщата година идва друга учителка, пакъ отъ Калоферския мѣнастиръ, вѣроятно замѣстница на изгонената, на име *Елена*. До тая година системата на това първо дѣвическо училище въ Сливенъ, както и трѣбвало да се очаква, била доста примитивна. Цѣлиятъ училищенъ курсъ, повтарянь двѣ-три години, се почвалъ отъ „азбукито“. Ученичката е носѣла по една прѣводна българска книга, на която се учела да чете. Нѣкои носѣли „Апостола“, други „Велизарий“, трети „Младата Сибирянка“ отъ А. Екзарховъ (1851) и т. н. Когато прѣзъ 1859 г. въ Сливенъ дошълъ Сава Доброплодни, дѣвическото тукъ училище почнало по-добрѣ да функционира. Така той наредилъ 4 отдѣления съ по едногодишни курсове и два специални класа, и наскоро го положилъ на еднакво ниво съ мѣстното мжжко училище, още повече, че самиятъ Доброплодни и Чинтуловъ идвали въ него да прѣподаватъ по 2—3 часа на день. Една отъ най-интелигентнитѣ и редовни ученички на първото дѣвическо училище въ Сливенъ, която отъ по-послѣ става и най-просвѣтената и дѣятелна тукъ учителка, е *Аргира Димитрова*.

По-нататъшниятъ развой на учебното дѣло въ Сливенъ и обръщането на мжжкото у-ще въ полугимназия.

Историята на сливенскитѣ училища и, въобще, тая на учебното дѣло въ Сливенъ слѣдъ отхвърлянето на гръцкото учение, неразривно е свързана съ имената на сливенцитѣ *Доброплодни* и *Чинтуловъ*. Тия имена сж достояние не само на Сливенъ, но и на цѣла България. Нѣщо повече, Чинтуловъ, като единъ отъ най-раннитѣ руски възпитаници, а при това и като поетъ, е влѣлъ въ българскитѣ тогава училища една съвсѣмъ модерна и рационална струя на просвѣта, като сжщеврѣменно става родоначалникъ и на новобългарската поезия.

Прѣди да пристѣпимъ къмъ тоя фазисъ отъ училищното дѣло въ Сливенъ, нека кажемъ нѣколко думи за единъ забравенъ сливенецъ, който вѣнъ отъ това, че е билъ учителъ въ Сливенъ тъкмо въ наченъцитѣ на училищното му въз-